

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 04/ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ (ສະບັບປັບປຸງ)

ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ລະບອບ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການຕ່າງປະເທດ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຂອງຊາດ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ມີປະສິດທິພາບ ແນໃສ່ຮັບປະກັນການປະຕິບັດ ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນ ຮັ່ງມີ ຜາສຸກ, ປະເທດຊາດ ມັ່ງຄັ້ງ ເຂັ້ມແຂງ, ສັງຄົມມີຄວາມສາມັກຄີປອງດອງ, ປະຊາທິປະໄຕ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສິວິໄລ.

ມາດຕາ 2 ລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແມ່ນ ອົງການບໍລິຫານ ແຫ່ງລັດ ຊຶ່ງຖືກຮັບຮອງເອົາໂດຍກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ປະທານປະເທດ.

ມາດຕາ 3 ພາລະບົດບາດ ຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ມີພາລະບົດບາດຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານລັດ ຢ່າງຮອບດ້ານ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເປັນຕົ້ນ ດ້ານ ການເມືອງ, ການປົກຄອງ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການຕ່າງປະເທດ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຂອງຊາດ ໃຫ້ມີຄຸນປະໂຫຍດສູງສຸດ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທິດຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 4 ຫຼັກການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງລັດຖະບານ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງລັດຖະບານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ, ນຳພາເປັນໝູ່ຄະນະ ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບ ໂດຍມີພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ເປັນຜູ້ນຳພາ;
2. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດ ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ຖືເອົາ ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ເປັນກຳລັງແຮງ ແລະ ເອົາການບໍລິການຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນ ເປັນສຳຄັນ;
4. ນຳໃຊ້ວິທີການ ສຶກສາອົບຮົມ, ເສດຖະກິດ ແລະ ບໍລິຫານ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ;
5. ກະທັດຮັດ, ຫັນສະໄໝ, ເປີດເຜີຍ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສາມາດກວດກາໄດ້;
6. ເປັນແບບຢ່າງ ໃນການປະຢັດ, ຕ້ານ ການພຸ່ມເພື່ອຍ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ປາກົດການຫຍໍ້ຫໍ່ອື່ນໆ;
7. ຮັບປະກັນ ການພັດທະນາເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ມີການເຕີບໂຕ ໂດຍຕິດພັນກັບການພັດທະນາທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທິດຍືນຍົງ.

ໝວດທີ II

ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງລັດຖະບານ

ມາດຕາ 5 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດ ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ, ມະຕິຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ, ລັດຖະບັນຍັດ ແລະ ລັດຖະດຳລັດ ຂອງປະທານປະເທດ;
2. ສະເໜີ ຮ່າງກົດໝາຍ ຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ, ຮ່າງລັດຖະບັນຍັດ ຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ຮ່າງລັດຖະດຳລັດ ຕໍ່ປະທານປະເທດ;
3. ອອກດຳລັດ, ມະຕິ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການຕ່າງປະເທດ;
4. ກຳນົດ ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ແຜນເງິນຕາແຫ່ງຊາດ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີ ກ່ຽວກັບ ການກຳນົດ, ການປ່ຽນແປງ, ການລົບລ້າງ ຫຼື ການຍົກເວັ້ນອັດຕາພາສີ, ອາກອນ ຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ;

6. ສະເໜີສະພາແຫ່ງຊາດ ຮັບຮອງເອົາການ ສ້າງຕັ້ງ, ໂຮມເຂົ້າ, ແຍກອອກ ຫຼື ຍຸບເລີກ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ການກຳນົດເຂດແດນຂອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

7. ຕົກລົງ ສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ຍຸບເລີກ ທະບວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າທະບວງ, ກົມ ຫຼື ອົງການ ລັດທຽບເທົ່າກົມ;

8. ຕົກລົງ ສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ຍຸບເລີກ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແລະ ກຳນົດເຂດແດນ ຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຕາມການສະເໜີຂອງ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ພາຍ ຫຼັງກອງປະຊຸມສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຮັບຮອງເອົາ;

9. ສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ຍຸບເລີກ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;

10. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ ສະຕີເຄົາລິບ ແລະ ປະຕິບັດ ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

11. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງບັນດາຂະແໜງການ, ອົງການປົກ ຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;

12. ຕົກລົງ ໃຫ້ສັນຊາດ, ຖອນສັນຊາດ, ປະສັນຊາດ, ໃຫ້ສັນຊາດລາວຄືນ;

13. ຕົກລົງ ໃຫ້ຄົນຕ່າງປະເທດ ເປັນພົນລະເມືອງກິດຕິມະສັກ;

14. ສະເໜີ ຕໍ່ປະທານປະເທດ ເພື່ອພິຈາລະນາການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ;

15. ຄຸ້ມຄອງພົນລະເມືອງ ຢ່າງເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ; ກຳນົດ ແລະ ນຳໃຊ້ ບັນດາມາດຕະການ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ ລວມທັງພົນ ລະເມືອງລາວຢູ່ຕ່າງປະເທດ;

16. ສ້າງ, ເຂົ້າຮ່ວມ, ຕິດຄວາມໝາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນ ພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ໃນລະດັບລັດຖະບານ;

17. ຈັດຕັ້ງ, ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ການບໍລິການຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນ ແລະ ການແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີ ຂອງປະຊາຊົນ;

18. ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ ຕໍ່ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ປະທານປະເທດ ;

19. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 6 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຫົວໜ້າລັດຖະບານ, ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ປະທານປະເທດ, ຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງ ລັດຖະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຮຽກໂຮມ ແລະ ເປັນປະທານກອງປະຊຸມລັດຖະບານ;

2. ຊື້ນຳ ແລະ ອຳນວຍຄວບຄຸມວຽກງານຂອງລັດຖະບານ, ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການອື່ນ ທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;

3. ຊື້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ, ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ, ຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນນົງປະມານແຫ່ງລັດ, ແຜນເງິນຕາແຫ່ງຊາດ ແລະ ນິຕິກຳ ຂອງລັດຖະບານ;

4. ສະເໜີ ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ;

5. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ຮອງລັດຖະມົນຕີ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ຫົວໜ້າທະບວງ, ຮອງຫົວໜ້າທະບວງ, ຜູ້ຊ່ວຍລັດຖະມົນຕີ, ຜູ້ຊ່ວຍຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ຫົວໜ້າກົມ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກົມ;

6. ແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ພາຍຫຼັງກອງປະຊຸມສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງຮັບຮອງເອົາ; ມີຄຳເຫັນຕໍ່ການສະເໜີ ຂອງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ກ່ຽວກັບການ ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ຮອງເຈົ້າແຂວງ, ຮອງເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ, ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ກ່ອນນຳສະເໜີ ສະພາປະຊາຊົນ ຫຼື ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນ ຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ;

7. ເລື່ອນຊັ້ນ ຫຼື ປົດຊັ້ນ ພັນເອກ ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ; ສະເໜີປະທານປະເທດ ເລື່ອນຊັ້ນ ຫຼື ປົດຊັ້ນນາຍພົນ ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;

8. ສະເໜີປະທານປະເທດ ແຕ່ງຕັ້ງ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ມີອຳນາດເຕັມແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄປປະຈຳຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຮຽກກັບຄືນປະເທດ;

9. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ ໃຫ້ສັນຊາດ, ຖອນສັນຊາດ, ປະສັນຊາດ, ໃຫ້ສັນຊາດລາວຄືນ ແລະ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ ໃຫ້ຄືນຕ່າງປະເທດ ເປັນພົນລະເມືອງກົດຕິມະສັກ;

10. ສະເໜີ ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ, ຮັບຮອງເອົາ ການຍົກເລີກ, ການລົບລ້າງ ການເຂົ້າຮ່ວມສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ໃນລະດັບລັດ;

11. ສະເໜີ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ, ຕົກລົງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນແກ່ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ໃນລະດັບລັດ;

12. ສະເໜີ ປະທານປະເທດ ຕົກລົງມອບ ຫຼື ປະດັບຫຼຽນຄຳແຫ່ງຊາດ, ຫຼຽນກຽດຕິຄຸນ, ຫຼຽນໄຊ, ນາມມະຍົດສູງສຸດແຫ່ງລັດ ແລະ ຕົກລົງໃຫ້ການຍ້ອງຍໍດ້ວຍຮູບການອື່ນ;

13. ອອກ ດຳລັດ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການຂອງລັດຖະບານ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການອື່ນທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;

14. ງົດການປະຕິບັດ, ລົບລ້າງ ຫຼື ຍົກເລີກ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳຂອງ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ຂັດກັບ ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ, ຍົກເວັ້ນ ຄຳຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີ ຂອງອົງການໄອຍະການ ປະຊາຊົນ ແລະ ສານປະຊາຊົນ;

15. ມອບສິດ ໃຫ້ລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ, ລົງນາມໃນສັນຍາ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ກັບຕ່າງປະເທດ;

16. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານປະຈຳປີ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງລັດຖະບານ ຕໍ່ສະ ພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ປະທານປະເທດ;

17. ລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ຍ້ອນເຫດຜົນ ທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫຼື ດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນ;

18. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 7 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຊ່ວຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ໃນການຊີ້ນຳວຽກງານຂອງ ລັດຖະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຮັບຜິດຊອບຊີ້ນຳວຽກງານໃດໜຶ່ງ ຕາມຂົງເຂດວຽກງານ, ຂະແໜງ ການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ທ່ານໃດໜຶ່ງ ເປັນຜູ້ຮັກສາການແທນ ໃນເວລານາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕິດຂັດ.

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີສິດລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫຼື ດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນ.

ໝວດທີ III

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ຂອງລັດຖະບານ

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ໂຄງປະກອບກົງຈັກ ຂອງລັດຖະບານ

ກົງຈັກ ຂອງລັດຖະບານ ປະກອບດ້ວຍ ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຊຶ່ງຖືກຮັບຮອງເອົາໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີ ຂອງ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ການກຳນົດໂຄງປະກອບກົງຈັກ ຂອງລັດຖະບານ ໃຫ້ອີງໃສ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຕົວຈິງ ຂອງປະເທດໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ ຂອງລັດຖະບານ

ບຸກຄະລາກອນຂອງລັດຖະບານ ປະກອບດ້ວຍ ສະມາຊິກລັດຖະບານ ຊຶ່ງມີ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ແລະ ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຖືກເລືອກຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງປະທານປະເທດ.

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ແລະ ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ໂດຍປະທານປະເທດ ຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ພາຍຫຼັງສະພາແຫ່ງຊາດ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ.

ມາດຕາ 10 ອາຍຸການ ຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ມີອາຍຸການເທົ່າກັບອາຍຸການຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ. ໃນກໍລະນີ ທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ໝົດອາຍຸການແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບຮອງເອົາລັດຖະບານຊຸດໃໝ່ນັ້ນ ໃຫ້ລັດຖະບານຊຸດເກົ່າສືບຕໍ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຈົນກວ່າຈະມີລັດຖະບານຊຸດໃໝ່.

ສະມາຊິກລັດຖະບານ ດຳລົງຕຳແໜ່ງຢູ່ບ່ອນເກົ່າ ບໍ່ເກີນ ສອງສະໄໝຕິດຕໍ່ກັນ.

ໝວດທີ IV

**ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ
ແລະ ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ**

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແມ່ນ ບ່ອນປະຈຳການ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີ ປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີພາລະບົດບາດ ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ໃນການອຳນວຍ, ຄວບຄຸມການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງ ລັດຖະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ; ປະສານສົມທົບວຽກງານກັບ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ຂອງພັກ, ລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານຮັບໃຊ້, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນດ້ານຕ່າງໆ ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ມາດຕາ 12 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;
2. ກະກຽມ ເນື້ອໃນ, ບັນທຶກ, ອອກແຈ້ງການ ແລະ ຮ່າງມະຕິກອງປະຊຸມລັດຖະບານ, ກອງປະຊຸມນາຍົກ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ກອງປະຊຸມອື່ນ ທີ່ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫຼື ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນປະທານ;
3. ເກັບກຳ, ສັງລວມ ແລະ ສະເໜີຫັດສະນະ ກ່ຽວກັບ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອລາຍງານຂໍການຊີ້ນຳ ຫຼື ການຕົກລົງຈາກ ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະ, ວິໄຈ, ກວດກາ ກັນຕອງ, ສັງລວມ ແລະ ສະເໜີຄວາມເຫັນ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາສຳຄັນທີ່ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ສະເໜີຂຶ້ນມາ ແລ້ວລາຍງານຂໍຄວາມເຫັນຊີ້ນຳ ຫຼື ຕົກລົງຈາກ ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບ ການກຳນົດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາ ແລະ ກົນໄກການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການຕ່າງປະເທດ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຂອງຊາດ ໃຫ້ມີຄຸນປະໂຫຍດສູງສຸດ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທົດຍົນຍິງ;
6. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລັດຖະບານ, ກອງປະຊຸມນາຍົກ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ກອງປະຊຸມອື່ນ ທີ່ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫຼື ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນປະທານ;
7. ຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມກັບ ບັນດາ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ;
8. ລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ສະພາບການ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງພັກ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ຂັ້ນສູນກາງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
9. ຈັດຕັ້ງ, ກະກຽມ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມ ກອງປະຊຸມພົບປະ, ພິທີຕ້ອນຮັບ ຫຼື ພິທີສົ່ງຄະນະຜູ້ແທນ, ບຸກຄົນສຳຄັນ ທີ່ເປັນແຂກ ຂອງລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;
10. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມະຕິ, ດຳລັດ, ຄຳສັ່ງ, ຂໍ້ຕົກລົງ ຂອງລັດຖະບານ, ຄຳເຫັນຊີ້ນຳ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ພ້ອມທັງສັງລວມລາຍງານ ຕໍ່ລັດຖະບານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
11. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີ ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງຂໍກ່ຽວກັບ ສັນຊາດ ແລະ ພົນລະເມືອງກົດຕິມະສັກ;

12. ໃຫ້ການບໍລິການຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນ, ຮັບຟັງ ຄໍາຄິດ ຄໍາເຫັນ, ຄໍາຮ້ອງ, ຄໍາສະເໜີ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ, ຂອງລັດ ຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫຼື ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ແກ້ໄຂ ຫຼື ສະເໜີໃຫ້ຂັ້ນເທິງ ຫຼື ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

13. ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໃຫ້ແກ່ ລັດ ຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກ ລັດຖະມົນຕີ;

14. ຄຸ້ມຄອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ສັງກັດ ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເຊັ່ນ ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ, ຍ້ອງຍໍ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຫຼື ລົງວິໄນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

15. ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ງົບປະມານ, ປະກອບພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

16. ພົວພັນ, ປະສານສົມທົບກັບ ຫ້ອງວ່າການສູນກາງພັກ, ຫ້ອງວ່າການປະທານປະເທດ, ຄະນະເລຂາທິການສະພາແຫ່ງຊາດ, ບັນດາ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ຂອງພັກ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ຂັ້ນສູນກາງ, ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບ ໃນການບໍລິຫານ, ຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານລວມ ຂອງລັດຖະບານ;

17. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງລັດຖະບານ;

18. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກ ກະຕິ;

19. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 13 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ລັດ ຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມການຕົກລົງມອບ ໝາຍ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາ ຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

2. ຊີ້ນຳ, ກວດກາ ແລະ ວາງມາດຕະການອັນຈຳເປັນ ກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດແຜນການ ວຽກງານຂອງ ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;

3. ສະເໜີ ສ້າງ ຫຼື ບັບປຸງ ກົດໝາຍ, ລັດຖະບັນຍັດ, ລັດຖະດຳລັດ ແລະ ດຳລັດ ຕໍ່ລັດ ຖະບານ;

4. ອອກ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ, ແຈ້ງການ ແລະ ໜັງສືທາງລັດຖະການ;
5. ໂຈະ, ຍົກເລີກ ຫຼື ລົບລ້າງ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ, ແຈ້ງການ ແລະ ໜັງສືທາງລັດຖະການ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນລຸ່ມ ແລະ ສະເໜີ ບັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກ ນິຕິກຳຂອງຂະແໜງການອື່ນ ຫຼື ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ຂັດກັບ ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
6. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ຮອງຫົວໜ້າກົມ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກົມ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກ ແລະ ບັນຈຸສັບຊ້ອນພະນັກງານວິຊາການ;
7. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ ແລະ ລາຍງານ ສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ຕໍ່ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;
8. ລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫຼື ດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ການມອບໝາຍ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫຼື ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ມາດຕາ 14 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຮອງລັດຖະມົນຕີ, ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ຮອງລັດຖະມົນຕີ, ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ຮອງລັດຖະມົນຕີ, ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ທ່ານໃດໜຶ່ງ ເປັນຜູ້ຮັກສາການແທນ ໃນເວລາລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕິດຂັດ.

ຮອງລັດຖະມົນຕີ, ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີສິດລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫຼື ດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນ.

ມາດຕາ 15 (ບັບປຸງ) ໂຄງປະກອບກົງຈັກ ຂອງຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ປະກອບດ້ວຍ ບັນດາກົມ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກົມ, ບັນດາພະແນກ ແລະ ຫົວໜ່ວຍວິຊາການ ຊຶ່ງກຳນົດໂດຍດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ການກຳນົດໂຄງປະກອບກົງຈັກ ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ໃຫ້ອີງໃສ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຕົວຈິງ ຂອງລັດຖະບານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຕາມການຕົກລົງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ ຂອງຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ບຸກຄະລາກອນ ຂອງຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ປະກອບດ້ວຍ ລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຮອງລັດຖະມົນຕີ, ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຜູ້ຊ່ວຍລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າກົມ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກົມ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າ ພະແນກ, ຫົວໜ່ວຍວິຊາການ ແລະ ລັດຖະກອນວິຊາການຈຳນວນໜຶ່ງ.

ໝວດທີ V

ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ມາດຕາ 17 ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແມ່ນ ກົງຈັກຂອງລັດຖະບານ ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ກ່ຽວກັບຂະແໜງການຂອງຕົນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 18 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຜູ້ຊີ້ນຳຂົງເຂດວຽກງານໃນການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງລັດ ກ່ຽວກັບຂະແໜງການຂອງຕົນ ຊຶ່ງມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ຮ່າງນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ ສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ແນວທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍ, ແຜນການ, ມະຕິຂອງລັດຖະບານ ມາເປັນແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ ພ້ອມທັງຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ປາກົດຜົນເປັນຈິງ;
3. ກຳນົດແຜນການ ສ້າງ, ຝຶກອົບຮົມ, ບຳລຸງ ຍົກລະດັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ຂອງການພັດທະນາປະເທດຊາດໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
4. ກຳນົດ ການຈັດຕັ້ງ, ມາດຕະຖານ, ເງື່ອນໄຂ ການບັນຈຸ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ;
5. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງ, ການບັນຈຸ, ສັບຊ້ອນ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ;
6. ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ແນະນຳ ການນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ, ວິທະຍາການໃໝ່ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາຂະແໜງການຂອງຕົນ;
7. ສະເໜີ ປັບປຸງ ຫຼື ສ້າງ ຮ່າງກົດໝາຍ, ຮ່າງລັດຖະບັນຍັດ, ຮ່າງລັດຖະດຳລັດ ແລະ ຮ່າງດຳລັດ ຕໍ່ລັດຖະບານ;

8. ອອກ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ, ແຈ້ງການ ແລະ ຫ້າງສີທາງລັດຖະການ;
9. ຊັ້ນນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຕາມສາຍຕັ້ງ ທາງດ້ານເຕັກນິກ, ວິຊາການ ໂດຍມີການແບ່ງຂັ້ນ, ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ສິດຕິກລົງບັນຫາ ໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຄຸ້ມຄອງຢ່າງລະອຽດ;
10. ພົວພັນ, ຮ່ວມມື ກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຕາມການຕົກລົງ ຂອງລັດຖະບານ;
11. ສະຫຼຸບ ສັງລວມ ແລະ ລາຍງານ ສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ຕໍ່ ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຜູ້ຊີ້ນຳຂົງເຂດວຽກງານ;
12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 19 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແມ່ນ ສະມາຊິກລັດຖະບານ ເປັນຫົວໜ້າກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຜູ້ຊີ້ນຳຂົງເຂດວຽກງານໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ຕາມຂະແໜງການຕົນຮັບຜິດຊອບ ຊຶ່ງມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ, ປະຈຳປີ ຂອງລັດຖະບານ ແລະ ມະຕິ ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ;
2. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ ກວດກາ ແລະ ວາງມາດຕະການອັນຈຳເປັນ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ມະຕິ ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ, ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ, ຂອງລັດຖະບານ, ແຜນການ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ;
3. ສະເໜີ ສ້າງ ຫຼື ປັບປຸງ ກົດໝາຍ, ລັດຖະບັນຍັດ, ລັດຖະດຳລັດ ແລະ ດຳລັດ ຕໍ່ລັດຖະບານ;
4. ຊີ້ນຳ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ການເຜີຍແຜ່ ແລະ ແນະນຳ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດໃໝ່ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາຂະແໜງການຕົນ;
5. ອອກ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ;
6. ໂຈະ, ຍົກເລີກ ຫຼື ລົບລ້າງ ນິຕິກຳ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນລຸ່ມຂອງຕົນ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ຫຼື ລະບຽບການ;
7. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ສະເໜີຂັ້ນເທິງ ພິຈາລະນາ ໂຈະ, ຍົກເລີກ ຫຼື ລົບລ້າງ ນິຕິກຳ ຂອງຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ຫຼື ລະບຽບການ;
8. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ຮອງຫົວໜ້າອົງການ, ຮອງຫົວໜ້າກົມ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກົມ, ຫົວໜ້າພະແນກ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ, ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າຂະແໜງ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າໜ່ວຍງານວິຊາການ ທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ;

9. ມີຄຳເຫັນຕໍ່ການສະເໜີຂອງ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ກ່ຽວກັບ ການແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ຫົວໜ້າພະແນກ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກຂັ້ນແຂວງ ກ່ອນນຳສະເໜີ ສະພາປະຊາຊົນ ຫຼື ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນ ຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ;

10. ໃຫ້ການບໍລິການຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນ, ຮັບຟັງ ຄຳຄິດ ຄຳເຫັນ, ຄຳຮ້ອງ, ຄຳສະເໜີ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ແກ້ໄຂ ຫຼື ສະເໜີໃຫ້ຂັ້ນເທິງ ຫຼື ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

11. ພົວພັນ, ຮ່ວມມື, ເຈລະຈາ, ເຊັນສັນຍາ, ອະນຸສັນຍາ ແລະ ບົດບັນທຶກຊ່ວຍຈຳ ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງລັດຖະບານ;

12. ສະຫຼຸບ ສັງລວມ ແລະ ລາຍງານ ສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ຕໍ່ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຜູ້ຊີ້ນຳຂົງເຂດວຽກງານ;

13. ລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫຼື ດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນ;

14. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 20 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຊ່ວຍລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ໃນການຊີ້ນຳວຽກງານຂອງຕົນ, ຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດໜຶ່ງ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ.

ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ເປັນຜູ້ຮັກສາການແທນ ໃນເວລາລັດຖະມົນຕີ ຫຼື ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຕິດຂັດ.

ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ມີສິດລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫຼື ດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນ.

ມາດຕາ 21 ໂຄງປະກອບກົງຈັກ ຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ປະກອບດ້ວຍ ທະບວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າທະບວງ, ຫ້ອງການກະຊວງ, ຫ້ອງການອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ບັນດາກົມ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກົມ, ສະຖາບັນ, ບັນດາ ພະແນກ, ຂະແໜງ ແລະ ຫົວໜ່ວຍວິຊາການ ຊຶ່ງກຳນົດໂດຍດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ມາດຕາ 22 ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ ຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ບຸກຄະລາກອນຂອງ ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ປະກອບດ້ວຍ ລັດຖະມົນຕີກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ຫົວໜ້າທະບວງ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າທະບວງ, ຮອງຫົວໜ້າທະບວງ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າທະບວງ, ຜູ້ຊ່ວຍລັດຖະມົນຕີ, ຜູ້ຊ່ວຍຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າ ຫ້ອງການ, ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າ ກົມ, ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກົມ, ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າ ສະຖາບັນ, ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າ ຂະແໜງ, ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າ ຫົວໜ່ວຍວິຊາການ ແລະ ລັດຖະກອນວິຊາການ ຈຳນວນໜຶ່ງ ຊຶ່ງກຳນົດໂດຍດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

**ໝວດທີ VI
ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ**

ມາດຕາ 23 ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ

ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ເປີດຂຶ້ນເດືອນລະເທື່ອ ໂດຍແມ່ນນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ຮຽກໂຮມ ແລະ ເປັນປະທານ, ຍົກເວັ້ນກໍລະນີ ປະທານປະເທດ ເຂົ້າຮ່ວມຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 24 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ຈະເປີດຂຶ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອ ມີສະມາຊິກລັດຖະບານ ເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງໜ້ອຍ ສອງສ່ວນສາມ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກທັງໝົດ.

ສະມາຊິກລັດຖະບານ ມີໜ້າທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລັດຖະບານທຸກຄັ້ງ. ນອກຈາກນັ້ນ, ອາດເຊີນຜູ້ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລັດຖະບານກໍໄດ້. ສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກລັດຖະບານ ມີສິດປະກອບຄວາມເຫັນ ຕໍ່ກອງປະຊຸມ ແຕ່ບໍ່ມີສິດລົງຄະແນນສຽງ.

ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ, ຕົກລົງບັນຫາ ຫຼື ລົງມະຕິ ໂດຍຖືເອົາສຽງສ່ວນຫຼາຍ. ຖ້າຫາກມີສຽງເທົ່າກັນ ໃຫ້ຖືເອົາສຽງຂອງປະທານກອງປະຊຸມ ເປັນອັນຕັດສິນ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ ລັດຖະບານ ອາດເປີດກອງປະຊຸມວິສາມັນກໍໄດ້ ຕາມການຕົກລົງ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫຼື ຕາມການສະເໜີ ຂອງສະມາຊິກລັດຖະບານ ຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງສ່ວນສາມ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກທັງໝົດ ຫຼື ອາດເປີດກອງປະຊຸມ ນາຍົກ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຮ່ວມກັບສະມາຊິກລັດຖະບານ ຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກໍໄດ້ ຕາມການຕົກລົງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ລັດຖະບານ ຍັງຮຽກໂຮມ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ ປີລະສອງເທື່ອ ເພື່ອຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ຊີ້ນຳ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 24 ກອງປະຊຸມພິເສດ

ກອງປະຊຸມພິເສດ ຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນ ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ໂດຍການຮຽກໂຮມ ແລະ ເປັນປະທານ ຂອງປະທານປະເທດ ຊຶ່ງສາມາດເປີດຂຶ້ນໄດ້ທຸກເວລາ ຫຼື ເມື່ອປະເທດຊາດຕົກ ຢູ່ໃນສະພາວະວິກິດການຮ້າຍແຮງ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ໄພທຳມະຊາດ ຫຼື ໃນສະພາວະສຸກ ເສີນ ທາງດ້ານ ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 25 ເນື້ອໃນທີ່ນຳເຂົ້າກອງປະຊຸມ

ເນື້ອໃນທີ່ນຳເຂົ້າ ພິຈາລະນາ ແລະ ຕົກລົງ ໃນກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;
2. ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ແຜນເງິນຕາແຫ່ງຊາດ;
3. ຮ່າງກົດໝາຍ, ຮ່າງລັດຖະບັນຍັດ ແລະ ຮ່າງດຳລັດ;
4. ການ ສ້າງຕັ້ງ, ໂຮມ, ແຍກ, ຍຸບເລີກ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ເຂດພິເສດ, ການກຳນົດເຂດແດນຂອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ເຂດພິເສດ ກ່ອນນຳສະເໜີ ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງ;
5. ການ ສ້າງຕັ້ງ, ໂຮມ, ແຍກ ແລະ ຍຸບເລີກ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ໂດຍກົງ;
6. ການ ສ້າງຕັ້ງ, ໂຮມ, ແຍກ, ຍຸບເລີກ, ກຳນົດເຂດແດນຂອງ ເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ນະຄອນ;
7. ການ ສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ຍຸບເລີກ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ໂຄງການລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫຼາຍພາກສ່ວນ;
8. ການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການຕ່າງປະເທດ;
9. ເນື້ອໃນ ການເຈລະຈາ, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາ ທີ່ຈະເຊັນກັບຕ່າງປະເທດ;
10. ບົດສະຫຼຸບ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງລັດຖະບານ;
11. ບົດລາຍງານ ຕໍ່ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ປະທານປະເທດ;
12. ເນື້ອໃນອື່ນທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນ.

ໝວດທີ VII

ລະບອບວິທີເຮັດວຽກ ຂອງລັດຖະບານ

ມາດຕາ 26 ວິທີເຮັດວຽກຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຕາມຫຼັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ ໂດຍມີການສົມ ທົບ ລະຫວ່າງ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງໝູ່ຄະນະ ກັບ ການຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບຸກຄົນ. ລັດຖະບານ ຖືເອົາກອງປະຊຸມເປັນວິທີການຕົ້ນຕໍ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 27 ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງສະມາຊິກລັດຖະບານ

ສະມາຊິກລັດຖະບານ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ ໂດຍເຄົາລົບ ພາລະ ບົດບາດ, ໜ້າທີ່ຂອງກັນ ແລະ ກັນ ພ້ອມທັງປະສານສົມທົບກັນຢ່າງກົມກຽວ ແລະ ເປັນເອກະພາບ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີບັນຫາບໍ່ເປັນເອກະພາບ ລະຫວ່າງ ສະມາຊິກລັດຖະບານດ້ວຍກັນນັ້ນ ໃຫ້ນຳ ສະເໜີບັນຫາດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ.

ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕ່າງປະເທດນັ້ນ ສະມາຊິກລັດຖະບານ ຕ້ອງຂໍຄວາມເຫັນຈາກ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ມາດຕາ 28 ການພົວພັນກັບສະພາແຫ່ງຊາດ

ລັດຖະບານ ຕ້ອງອະທິບາຍ, ຕອບຂໍ້ຂ້ອງໃຈ ແລະ ການຊັກຖາມ ຂອງສະມາຊິກສະພາ ແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ຂອງສະມາຊິກລັດຖະບານ, ສະໜອງຂໍ້ ມູນຕ່າງໆ ຕາມຄຳສະເໜີ ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ. ໃນການພົວພັນວຽກງານກັບຕ່າງປະ ເທດ ຫຼື ວຽກງານ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ທີ່ສຳຄັນນັ້ນ ຕ້ອງຂໍຄວາມເຫັນດີຈາກ ສະພາແຫ່ງຊາດ ເສຍກ່ອນ. ຖ້າຫາກໄດ້ມີການເຊັນ ສົນທິສັນຍາ ຫຼື ສັນຍາ ທີ່ຕ້ອງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນນັ້ນ ຕ້ອງນຳສະ ເໜີ ຕໍ່ສະຄະນະປະຈຳພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ລັດຖະບານ ຍັງຕ້ອງພົວພັນ ກັບ ສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນການ ສ້າງ ແລະ ປັບ ປຸງ ກົດໝາຍ ຕາມເນື້ອໃນ, ວິທີການ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສ້າງ ນິຕິກຳ.

ມາດຕາ 29 ການພົວພັນກັບປະທານປະເທດ

ລັດຖະບານ ຕ້ອງລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ຕໍ່ປະທານປະເທດ ໃນແຕ່ ລະໄລຍະ.

ປະທານປະເທດ ເປັນຜູ້ຮຽກໂຮມ ແລະ ປະທານກອງປະຊຸມພິເສດຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 30 ການພົວພັນກັບສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ

ລັດຖະບານ ປະສານສົມທົບກັບ ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ອົງການໄອຍະການປະຊາ ຊົນສູງສຸດ ໃນການບັງຄັບໃຊ້, ຕິດຕາມກວດກາ ການປະຕິບັດກົດໝາຍ ພ້ອມທັງຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ປາກົດການຫຍໍ້ທໍ້ຕ່າງໆ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນ ລັດຖະບານ ອາດເຊີນ ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ຫົວໜ້າ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລັດຖະບານກໍໄດ້.

ມາດຕາ 31 ການພົວພັນກັບ ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານມີປະສິດທິຜົນນັ້ນ ລັດຖະບານ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບ ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າແຫ່ງຊາດລາວ, ຄະນະຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, ສະຫະພັນກຳມະບານລາວ, ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ເພື່ອປຶກສາຫາລື, ແລກປ່ຽນຄຳຄິດ ຄຳເຫັນ, ປຸກລະດົມ, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ພ້ອມທັງສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ ໄດ້ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນ ອາດເຊີນຜູ້ຕາງໜ້າຂອງ ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຂອງລັດຖະບານກໍໄດ້.

ມາດຕາ 32 ການພົວພັນກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ລັດຖະບານ ແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນເທິງໂດຍກົງ ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍມີການພົວພັນປະສານສົມທົບ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ກ່ຽວກັບພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການຕົກລົງຕັດສິນບັນຫາກ່ຽວກັບ ການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການ, ງົບປະມານ, ການຄຸ້ມຄອງ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ການພົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ວຽກງານອື່ນຢ່າງກົມກຽວ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 33 ການພົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ

ລັດຖະບານ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍການຕ່າງປະເທດ ສັນຕິພາບ, ເອກະລາດ, ມິດຕະພາບ ແລະ ການຮ່ວມມື; ຂະຫຍາຍສາຍພົວພັນ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບທຸກປະເທດ ບົນຫຼັກການຢູ່ຮ່ວມກັນໂດຍສັນຕິ, ເຄົາລົບເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ, ຜືນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນຂອງກັນ, ບໍ່ແຊກແຊງເຂົ້າ ວຽກງານພາຍໃນຂອງກັນ, ສະເໝີພາບ ແລະ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ລັດຖະບານ ສະໜັບສະໜູນການຕໍ່ສູ້ຂອງປະຊາຊົນໃນໂລກ ເພື່ອສັນຕິພາບ, ເອກະລາດແຫ່ງຊາດ, ປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າທາງສັງຄົມ.

ມາດຕາ 34 ການພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຂອງປະຊາຊົນ

ລັດຖະບານ ຮັບພິຈາລະນາ, ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຂອງປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບ ການກະທຳ ຫຼື ການຕົກລົງໃດໜຶ່ງ ຂອງການຈັດຕັ້ງບໍລິຫານລັດ ຫຼື ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ເຫັນວ່າເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ແຕະຕ້ອງເຖິງ ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງປະຊາຊົນ.

ໝວດທີ VIII ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 35 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 36 (ບັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງ ລັດຖະການ ສືບທ້າວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 69/ສພຊ, ລົງວັນທີ 15 ທັນວາ 2015.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ